

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2016/2042,
annettu 1 päivänä syyskuuta 2016,
tukiohjelmasta SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), jonka Saksa aikoo toteuttaa elokuvatuotannon ja elokuvien jakelun tukemiseksi

(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 5551)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on pyytänyt asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa edellä mainittujen säädösten mukaisesti ⁽¹⁾ ja on ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Saksa ilmoitti komissiolle 4 päivänä maaliskuuta 2014 päivätyllä kirjeellä muuttavansa elokuvatuotantoa ja elokuvien jakelua koskevaa tukiohjelmaa (Filmförderungsgesetz, jäljempänä 'FFG'). Saksa toimitti komissiolle lisätietoja asiasta 17 päivänä huhtikuuta ja 16 päivänä heinäkuuta 2014 päivätyillä kirjeillä.
- (2) Komissio ilmoitti Saksalle 17 päivänä lokakuuta 2014 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukainen toimenpidettä koskeva menettely.
- (3) Menettelyn aloittamisesta tehty komission päätös, jäljempänä 'aloituspäätös', julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa.
- (4) Saksa lähetti aloituspäätöstä koskevia huomautuksia 11 päivänä joulukuuta 2014 päivätyllä kirjeellä.
- (5) Komissio sai huomautuksia asianomaisilta osapuolilta. Se toimitti ne Saksalle, joka otti niihin kantaa 5 päivänä maaliskuuta 2015 päivätyllä kirjeellä.

2. YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TOIMENPITEESTÄ

2.1 Nimike, tukiohjelma

- (6) Tukiohjelman oikeusperusta on Saksan elokuvateollisuuden tukemiseen käytettävistä toimenpiteistä annettu laki, sellaisena kuin se on muutettuna seitsemännellä muutoslalla (FFG in der Fassung des siebten Änderungsgesetzes). Laissa säädetään ehdoista Saksan elokuvalautakunnan (Filmförderanstalt, jäljempänä 'FFA') myöntämälle audiovisuaalialan tuelle. Komissio oli hyväksynyt tuen 31 päivään joulukuuta 2016 saakka valtiontuesta SA.36753 3 päivänä joulukuuta 2013 antamassaan päätöksessä. Saksan ilmoittama tukiohjelman aiottu muuttaminen koskee sellaisten tilausvideopalvelujen tarjoajien tukemista ja näiltä perittävää veroa, joilla ei ole toimipaikkaa tai edustusta Saksassa.
- (7) Elokuvatuotannon sekä elokuvien jakelun ja esittämisen tukemista koskevaa nykyistä liittovaltion tukiohjelmalla rahoitetaan erityisverolla (Sonderabgabe), jota peritään elokuva- ja videoteollisuuden alan sekä yleisradiotoimintalan yrityksiltä. Elokuvateatteritoiminnan harjoittajien, videopalvelujen tarjoajien ja tilausvideopalvelujen

⁽¹⁾ EUVL C 437, 5.12.2014, s. 57.

⁽²⁾ Ks. alaviite 1.

tarjoajien on maksettava FFA:lle pakollista veroa, joka perustuu näiden saamiin tuloihin elokuvien hyödyntämisestä. Elokvateatteritoiminnan harjoittajat maksavat elokuvasalikohtaisiin lipputuloihin perustuvaa veroa. Videopalvelujen tarjoajat ja tilausvideopalvelujen tarjoajat maksavat nettomääräiseen vuosiliikevaihtoon perustuvaa veroa edellyttäen, että vuosiliikevaihto on yli 50 000 euroa ⁽³⁾.

- (8) Tukiohjelman muutoksen taustalla on teknologian nopea kehitys etenkin elokuvien jakelun alalla. Elokuvia katsellaan kotona yhä enemmän verkon kautta, ja fyysisten tallenteiden vuokraus onkin jäämässä verkkokatselun varjoon. Liiketoimintamallin kehityksen menestys riippuu yhä vähemmän siitä, minne asianomaisten palvelujen tarjoaja eli tässä tapauksessa elokuvia yksityistä katselua varten saataville tuova toimija on sijoittautunut. Palveluntarjoaja voi valitsemastaan sijoittautumispaikasta käsin toimittaa palveluja toiselle alueelle ilman merkittäviä siirtokustannuksia tai fyysisestä läsnäolosta aiheutuvia kustannuksia. Tilattavien palvelujen toimittaminen kuluttajille ei edellytä sääntömääräistä kotipaikkaa tai sivuliikettä kohdejäsenvaltiossa. Toimenpide, jonka Saksa aikoo panna täytäntöön liittovaltion tukiohjelman ehdotetulla muutoksella, koskee tilausvideopalveluina toteutettavan elokuvien jakelun rahoittamista. Tähän mennessä tukeen ovat olleet oikeutettuja vain tilausvideopalvelujen tarjoajat, joilla on sääntömääräinen kotipaikka tai sivuliike Saksassa. Tulevaisuudessa myös tilausvideopalvelujen tarjoajien, joilla ei ole toimipaikkaa tai edustusta Saksassa, on määrä saada tukea internetin kautta saksan kielellä toteutettavalle tarjonnalleen, joka on suunnattu Saksassa oleville asiakkaille.
- (9) Lisäksi FFG:n 66a §:n 2 momenttia muutetaan siltä osin kuin se koskee tukiohjelman rahoitusjärjestelmää. Näin otetaan huomioon edellä mainittu muutos ja varmistetaan, että Saksan ulkopuolelle sijoittautuneilta tilausvideopalvelujen tarjoajilta tullaan perimään veroa vastapainona niiden tukioikeuksille. Vero peritään liikevaihdosta, jonka palveluntarjoajat saavat mahdollisesti tuetuista tuotteista eli internetin kautta saksan kielellä asiakkaille Saksassa tarjottavista elokuvista. Vero peritään vain, jos kyseinen liikevaihto ei ole elokuva-alan tukeen liittyvän vastaavan veron alainen palveluntarjoajan sijoittautumispaikassa.
- (10) Saksa perustelee Saksan ulkopuolelle sijoittautuneiden tilausvideopalvelujen tarjoajien ottamista tuen piiriin ensinnäkin sillä, että tilausvideopalvelujen osuus elokuvien jakelusta ja kulutuksesta kasvaa kaiken kaikkiaan voimakkaasti, ja toiseksi sillä, että kansainvälistä toimintaa harjoittavat suuret tilausvideopalvelujen tarjoajat ovat viime aikoina yleensä valinneet vain yhden unionin alueella sijaitsevan sijoittautumispaikan, josta käsin ne toimittavat palveluja moniin tai kaikkiin jäsenvaltioihin. Tuen laajentamisen tavoitteena on säilyttää FFG:n nykyinen järjestelmä ja periaatteet, joiden mukaan elokuvien katselu Saksassa varmistaa katselutavasta riippumatta tulojen tuottamisen valtion omistamaan rahastoon, josta tuetaan monia erilaisia kulttuuriin liittyviä tavoitteita, kuten elokuvatuotantoa ja elokuvien jakelua.
- (11) Kotimaisilta ja ulkomaisilta videopalvelujen tarjoajilta saatavista verotuloista 30 prosenttia on määrä varata videopalveluina tai tilausvideopalveluina toimitettavien elokuvien jakelun tukemiseen. Jäljelle jäävällä osuudella ja elokuvateattereilta ja yleisradiotoiminnan harjoittajilta saatavilla rahoitusosuuksilla edistetään elokuvatuotantoa ja elokuvien jakelua muiden kanavien välityksellä. Edellä mainittu 30 prosentin osuus verotuloista on ainoa rahoituslähde, josta tuetaan videopalvelujen jakelua.
- (12) Ilmoitettua tukitoimenpidettä on määrä soveltaa siitä alkaen, kun komissio hyväksyy sen, 31 päivään joulukuuta 2016 saakka. Videopalvelujen tarjonnasta perittävästä verosta saatavien varojen arvioidaan olevan 13 miljoonaa euroa vuodessa.

2.2 Tuen olemassaolo

- (13) Kuten aloituspäätöksessä todetaan, edellä kuvattu toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Mainitussa artiklassa määrätään, että "jäsenvaltion myöntämä tuki tai valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan". Edellä kuvattu toimenpide täyttää valtiontueksi luokittelun kumulatiiviset edellytykset. Tuki elokuvien jakeluun myönnetään valtion varoista, siitä on taloudellista etua yrityksille, etu on valikoiva ja toimenpide saattaa vääristää tai uhata vääristää kilpailua ja kauppa sisämarkkinoilla.

⁽³⁾ Videoteollisuudelta perittävä vero on 1,8 %, kun liikevaihto on enintään 30 miljoonaa euroa, 2,0 %, kun liikevaihto on yli 30 miljoonaa ja alle 60 miljoonaa euroa, ja 2,3 %, kun liikevaihto on yli 60 miljoonaa euroa.

- (14) Valtion varojen osalta on todettava, että FFG:n mukainen tuki myönnetään varoista, jotka on saatu keräämällä erilaisia FFG:n nojalla perittäviä veroluonteisia maksuja. FFA on julkisoikeudellinen yhteisö, joka siirtää mainituista veroista saatavia tuottoja eteenpäin elokuvatuotantoon ja elokuvien jakeluun. Kyseessä oleviin toimenpiteisiin sisältyy näin ollen valtion varoja ja valtion voidaan katsoa myöntäneen ne.
- (15) Tukiohjelman edunsaajat eli elokuvatuottajat, käsikirjoittajat, elokuvien jakelijat ja elokuvateatteritoiminnan harjoittajat harjoittavat taloudellista toimintaa, joten niitä on pidettävä yrityksinä. Valtion myöntämä tuki muodostaa edun, jota edunsaajat eivät olisi saaneet tavanomaisissa markkinaolosuhteissa. Tukiohjelma on myös valikoiva, koska sen ainoat edunsaajat ovat yrityksiä, jotka osallistuvat elokuvien tuottamiseen, jakeluun ja esittämiseen.
- (16) Elokuvatuotannon ja elokuvien jakelun markkinat ovat luonteeltaan kansainväliset. Edunsaajat kilpailevat kansainvälisesti muissa jäsenvaltioissa olevien tuottajien ja jakelijoiden kanssa. Sen vuoksi toimenpide, jolla aiotaan tukea elokuvien tuottamista, jakelua ja myynninedistämistä, vaikuttaa kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja katsotaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi.

2.3 Menettelyn aloittamisen syyt

2.3.1 Tilausvideopalvelujen jakelulle tarkoitetun muutetun tuen yhteensopivuus SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan kanssa

- (17) Aiotulla toimenpiteellä eli sellaisten tilausvideopalvelujen tarjoajien tukemisella ja näiltä perittävällä verolla, joilla ei ole toimipaikkaa tai edustusta Saksassa, muutetaan tukiohjelmaa, jonka komissio oli hyväksynyt 31 päivään joulukuuta 2016 saakka. Valtiontuen arviointiperusteet eivät ole muuttuneet tukiohjelman aiemman hyväksymisen jälkeen, ja ehdotettu muutos koskee pelkästään tukea elokuvien videojakelulle sekä ulkomaisilta tilausvideopalvelujen tarjoajilta perittävää veroa.
- (18) Komissio on jo katsonut tilausvideopalvelujen tarjoajien toteuttamalle elokuvien jakelulle tarkoitetun tuen sinänsä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaiseksi (*). Mahdollisten edunsaajien ryhmän laajentaminen koskemaan Saksan ulkopuolelle sijoittautuneita yrityksiä ei vaikuta kielteisesti kyseisen artiklan nojalla suoritettuun soveltuvuuden arviointiin.

2.3.2 Muiden unionin oikeuden säännösten mahdollinen rikkominen

- (19) Komission on valtiontukea koskevassa arvioinnissa tutkittava, onko tukitoimenpiteen rahoitus muidenkin unionin oikeuden säännösten kuin kilpailusääntöjen mukainen, jos rahoitus on olennainen osa tukitoimenpidettä. Näin on silloin, kun veron ja tuen välillä on sellainen sitova yhteys, jonka mukaisesti veron tuotto osoitetaan väistämättä tuen rahoittamiseen ja se vaikuttaa suoraan tuen suuruuteen (†). Jos vero on tällaisessa tapauksessa vastoin muita SEUT-sopimuksen määräyksiä, komissio ei voi todeta osittain verotuloista rahoitettavaa tukea sisämarkkinoille soveltuvaksi (‡).
- (20) Ilmoitetun tukiohjelman mukaan 30 prosenttia tuloista, jotka saadaan tilausvideopalvelujen tarjoajilta perittävästä verosta, käytetään rahoittamaan tukea elokuvien videojakelulle. Lisäksi tämäntyyppistä tukea ei rahoiteta muista lähteistä. Näin ollen videojakelun rahoituksen ja tästä toiminnasta perittävästä verosta saatavien tulojen välillä on yhteys, sillä verotulot ovat ainoa tuen rahoituslähde ja niillä on siten suora vaikutus käytettävissä olevaan tuen määrään. Veron ja tuen välillä on näin ollen sitova yhteys, ja on varmistettava, että vero on paitsi kilpailusääntöjen, myös muiden unionin oikeuden säännösten mukainen.
- (21) Sen vuoksi on arvioitava, onko veron ulottaminen koskemaan muualle kuin Saksaan sijoittautuneita tilausvideopalvelujen tarjoajia yhteensopiva SEUT-sopimuksen 110 artiklan kanssa, jonka mukaan jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaista veroa, jota ne eivät määrää samanlaisille kotimaisille tuotteille. Lisäksi

(*) Valtiontuesta SA.36753 – Saksa, Filmförderungsgesetz, 3 päivänä joulukuuta 2013 annettu komission päätös, jossa viitataan asiassa N 477/2008 – Saksa, Saksan elokuvatuukiohjelma – 10 päivänä joulukuuta 2008 tehdyn komission päätöksen 80–95 kohtaan.

(†) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 22.12.2008, Regie Networks, C-333/07, ECLI:EU:C:2008:764, 99 kohta; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.7.2014, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. komissio, T-533/10, valitus vireillä, ECLI:EU:T:2014:629, 51 kohta ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.7.2014, Telefónica de España et Telefónica Móviles España v. komissio, T-151/11, valitus vireillä, ECLI:EU:T:2014:631, 101 kohta.

(‡) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. komissio, ks. edellä alaviite 5, ECLI:EU:T:2014:629, 50 kohta ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio Telefónica de España et Telefónica Móviles España v. komissio, ks. edellä alaviite 5, ECLI:EU:T:2014:631, 100 kohta.

on arvioitava, voiko vero olla sellaisten sääntöjen vastainen, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (7) mukaisesti muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden tilausvideopalvelujen tarjoajiin sovellettavaa lainkäyttövaltaa.

2.3.2.1 SEUT-sopimuksen 110 artikla

- (22) Vero olisi ristiriidassa SEUT-sopimuksen 110 artiklan kanssa, ja sen vuoksi kielletty siltä osin kuin se syrjii maahantuotuja tuotteita eli siltä osin kuin sen avulla rahoitettava tuki korvaa merkittävän osan kansallisesta tuotteesta perittävästä verosta verrattuna maahantuotuun tuotteeseen (8).
- (23) Sen vuoksi veronluonteiset maksut, kuten kuvatun tukiohjelman nojalla määrättävät maksut, voivat olla SEUT-sopimuksen 110 artiklan vastaisia, jos tukiohjelmasta hyötyvät kansalliset palveluntarjoajat yksinomaan tai muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita kilpailijoita enemmän. Jotta tukiohjelma olisi SEUT-sopimuksen mukainen, maahantuotavat palvelut eivät tällaisessa tapauksessa saa olla veronalaisia. Jos muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden palveluntarjoajien maahantuomat palvelut ovat veronalaisia ja kyseiset palveluntarjoajat voivat hyötyä tukiohjelmasta samalla tavalla kuin kotimaiset palveluntarjoajat, ei ristiriitaa SEUT-sopimuksen 110 artiklaan nähden ole.
- (24) Ei riitä, että tukiohjelmaa koskevissa säännöissä säädetään tämän tapauksen tapaan, että myös ulkomaiset palveluntarjoajat voivat ilman syrjintää hyötyä tuesta. On myös suljettava pois käytännön mahdollisuudet kotimaisten toimijoiden rakenteelliseen suosimiseen tukiehtojen avulla.
- (25) Komissio on kehottanut Saksaa ja asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia ja toimittamaan asiaan liittyviä tietoja, jotka koskevat tukiohjelman yhteensopivuutta SEUT-sopimuksen 110 artiklan kanssa.

2.3.2.2 Direktiivi 2010/13/EU

- (26) Ilmoitetulla toimenpiteellä määrätään muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta tilausvideopalvelujen tarjoajilta perittävästä verosta, joka perustuu niiden Saksan markkinoilla tilausvideopalveluista saamaan liikevaihtoon. Tässä yhteydessä tulee esille kysymys siitä, sovelletaanko veroon direktiiviä 2010/13/EU.
- (27) Direktiivin 2010/13/EU 13 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamilla tilattavilla audiovisuaalisilla mediapalveluilla edistetään mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin eurooppalaisten teosten tuotantoa ja saatavuutta. Direktiivin 13 artiklassa mainitaan esimerkkeinä tällaisesta edistämisestä rahoitus, joka kohdistuu eurooppalaisten teosten tuotantoon tai niitä koskevien oikeuksien hankkimiseen, sekä se osuus tai näkyvyys, joka tilattavien palvelujen tarjoajien tarjoamia ohjelmia koskevissa luetteloissa annetaan eurooppalaisille teoksille. Direktiivi 2010/13/EU ei sen johdanto-osan 19 kappaleen mukaan vaikuta jäsenvaltioiden eikä jäsenvaltioiden viranomaisten vastuuseen ”lähetys- ja ohjelmatoiminnan organisoinnin – mukaan lukien toimilupia, hallinnollisia lupia ja verotusta koskevat järjestelmät – rahoituksen ja sisällön osalta”.
- (28) On pantava merkille, että direktiivin 2010/13/EU voimaantuloajankohtana tilausvideopalveluilla, joiden palveluntarjoajalla ei ollut toimipaikkaa palvelujen vastaanottojäsenvaltiossa, oli vain vähäinen merkitys. Tällä välin niiden markkinaosuus on kuitenkin kasvanut merkittävästi. Vuonna 2014 EU:n tilausvideopalvelumarkkinoiden arvo oli 2,501 miljardia euroa, mikä merkitsee 272 prosentin kasvua vuoden 2010 jälkeen. Tilausvideopalvelumarkkinoiden arvo oli Saksassa 315,2 miljoonaa euroa vuonna 2014, ja kasvu oli 172 prosenttia vuoden 2010 jälkeen (9).
- (29) Jos FFG olisi katsottava toimenpiteeksi, jolla pannaan täytäntöön direktiivin 2010/13/EU 13 artikla, Saksan harjoittamaa muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita tilausvideopalvelujen tarjoajia koskevaa lainkäyttövaltaa olisi arvioitava kyseisessä direktiivissä säädettyjen lainkäyttövaltaa koskevien sääntösten perusteella. Direktiivin 2010/13/EU 2 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan mukaan kullakin jäsenvaltiolla on lainkäyttövalta säännellä kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien lähettämiä audiovisuaalisia mediapalveluja direktiivissä säädettyjen tiettyjen erityissääntöjen mukaisesti. Direktiivin 2010/13/EU 3 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä perustein, jotka liittyvät niihin aloihin, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee”.

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

(8) Komission päätös 2000/116/EY asiassa C-34/97, Alankomaat – veronluonteiset maksut koristekasvien myynninedistämiseen (EUVL L 34, 9.2.2000, s. 20), 63 kohta.

(9) Euroopan audiovisuaalinen seurantakeskus – Trends in Video-on-Demand revenues, s. 3-4, <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>.

- (30) Jos direktiiviä 2010/13/EU sovelletaan, on sen jäsenvaltion, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, näin ollen varmistettava lainkäyttövaltansa piiriin kuuluviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavien sääntöjen noudattaminen. Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta tästä periaatteesta tehtävien poikkeusten mahdolliset syyt on esitetty tyhjentävästi direktiivin 2010/13/EU 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa.
- (31) Komissio toi sen vuoksi aloituspäätöksessään esille epäilyksiä voimassa olevaa valtiontukitoimenpidettä FFG koskevan ilmoitetun muutoksen soveltavuudesta sisämarkkinoille. Nämä epäilykset koskivat erityisesti sitä, onko sellainen elokuvien jakelulle annettava tuki, jota rahoitetaan varoista, joihin sisältyy Saksan ulkopuolelle sijoittautuneilta tilausvideopalvelujen tarjoajilta perittäviä maksuja, direktiivin 2010/13/EU mukainen.

3. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (32) Huomautuksia esitti kymmenen asianomaista osapuolta. Ne olivat Saksan julkisen televisiolähetystoiminnan harjoittajat ARD ja ZDF, Saksan yksityisten lähetysyhtiöiden järjestö (VPRT), Euroopan digitaalisen median yhdistys (EDiMA), Saksan kaapelilähetystoiminnan harjoittajien liitto Verband Deutscher Kabelnetzbetreiber (ANGA), julkinen elokuvarahasto Mitteldeutsche Medienförderung (MDM), elokuvateollisuusjärjestö Spitzenorganisation der Deutschen Filmwirtschaft (SPIO), joka edusti elokuvatuotannon, elokuvatekniikan ja elokuvien jakelun alan jäseniään, elokuvateatteritoiminnan harjoittajat (AG Kino ja HDF Kino) ja Saksan elokuvatuottajien liitto (Produzentenallianz). Yksi huomautusten esittäjä pyysi, ettei sen nimeä paljasteta.

3.1 SEUT-sopimuksen 110 artiklan mahdollinen rikkominen

- (33) Huomautusten esittäjä, jonka nimeä ei paljasteta, jäljempänä 'yritys X', on huolissaan SEUT-sopimuksen 110 artiklan rikkomisesta. Vaikka tukiohjelmasta koskevissa säännöissä säädetään, että myös ulkomaiset palveluntarjoajat voivat ilman syrjintää hyötyä tuesta, tukiehdossa suositetaan käytännössä rakenteellisesti kotimaisia toimijoita.
- (34) Yritys X:n mukaan syrjintää ilmeni, koska ainakin tällä hetkellä avustuksista päättävän lautakunnan kaikki jäsenet ovat saksalaisia. Avustusten myöntäminen olisi harkinnanvaraista, minkä vuoksi varat ohjautuisivat varsin todennäköisesti saksalaisille yrityksille. Yritys X väittää lisäksi, että muiden kuin kotimaisten palveluntarjoajien tarjonnasta suurempi osuus on muista maista peräisin olevaa, vaikka se suunnataan saksalaiselle yleisölle. Koska kyseisessä tarjonnassa on vähemmän saksalaisia elokuvia, palveluntarjoajilla on myös vähemmän jakelulle myönnettävään tukeen oikeutettuja elokuvia. Lisäksi ulkomaiset tilausvideopalvelujen tarjoajat joutuvat selviytymään kielimuurista, koska asiaa koskevat säännöt ovat saatavilla vain saksankielisinä ja hakemukset on toimitettava saksan kielellä.
- (35) Yritys X kritisoi elokuvien jakeluun tarkoitetun elokuvakohtaisen tuen määrän vähäisyyttä ja tilausvideopalvelujen jakelun kaiken kaikkiaan vähäistä osuutta tämäläyppisestä tuesta verrattuna videoiden DVD- ja BluRay-myyntiin myönnettävään tukeen. Yritys kritisoi myös sitä, että vero määrätään kaikista elokuvista saatavan liikevaihdon perusteella riippumatta siitä, ovatko ne saksalaisia tai eurooppalaisia elokuvia ja siten oikeutettuja jakelulle myönnettävään rahoitukseen. Yritys X:n mukaan veron vaikutus kotimaisiin tilausvideopalvelujen tarjoajiin on vähäisempi kuin ulkomaisiin, koska osa ensiksi mainituista on vertikaalisesti integroituneita tilausvideopalvelu- ja TV- tai kaapelilähetystoiminnan harjoittajia, jotka voivat hyötyä myös Saksan elokuvatuotantotuesta (Deutscher Filmförderfonds) myöntämästä tuotantotuesta, jonka rahoitukseen tilausvideopalveluiden tarjoajat osallistuvat.
- (36) ANGA, joka edustaa myös tilausvideopalvelujen tarjoajia Saksassa, katsoo toisaalta, että kyseessä on kotimaisten palveluntarjoajien syrjintä, koska niihin sovelletaan niiden kotimaisen tarjonnan verotusta, kun niiden Saksan ulkopuolelle sijoittautuneet kilpailijat, jotka kilpailevat niiden kanssa samoille markkinoille räätälöidyllä tarjonnallaan, eivät ole veron alaisia kyseisen liikevaihdon osalta vain, koska ne ovat päättäneet valita kotipaikan ulkomailta. SPIO, VPRT, Produzentenallianz ja MDM väittävät lisäksi, että verolla lopetettaisiin kotimaisten palveluntarjoajien syrjintä. SPIO:n mukaan pääosan tilausvideopalveluiden Saksassa tuottamasta liikevaihdosta saa 13 yritystä, joista kuusi on sijoittautunut ulkomaille. Näissä luvuissa ei vielä näy Alankomaihin sijoittautuneen yhdysvaltalaisen johtavan tilausvideopalvelujen tarjoajan äskettäinen tulo markkinoille. SPIO katsoo, ettei palveluntarjoajan enemmän tai vähemmän satunnaisen sijoittautumispaikan pitäisi olla ratkaiseva tekijä verotuksen kannalta. Palveluntarjoaja ei digitaali-alajalla tarvitse enempää kuin yhden sijoittautumispaikan sisämarkkinoilla. Verotuksen kannalta tärkeämpää olisi kysyä, hankkiiko palveluntarjoaja elokuvalisenssejä Saksan

markkinoille loppukäyttäjien kanssa harjoitettavaa kaupankäyntiä varten. SPIO myös viittaa keräämiinsä tietoihin, joista käy ilmi, että ulkomaiset tilausvideopalvelujen tarjoajat painottavat tarjonnassaan samalla tavalla saksalaisia tuotantoja kuin kotimaiset palveluntarjoajat.

3.2 Yhteensopivuus direktiivin 2010/13/EU kanssa

- (37) Direktiivin 2010/13/EU osalta yritys X ja EDiMA katsovat, että ilmoitetussa toimenpiteessä on kyse toimenpiteestä, jolla edistetään mainitun direktiivin 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalaisten teosten saatavuutta alkuperämaan periaatteen vastaisesti.
- (38) Muut asianomaiset osapuolet tukivat Saksan ehdotusta ja katsoivat, ettei vero ole direktiivin 2010/13/EU 13 artiklan 1 kohdan vastainen, luettuna yhdessä mainitun direktiivin 2 ja 3 artiklan kanssa.

4. SAKSAN HUOMAUTUKSET

- (39) Saksa huomauttaa, että olisi yleisesti kaikkien jäsenvaltioiden edun mukaista estää yritysten sijoittautumispaikan valinta pääasiassa verotuksellisin perustein, koska se johtaa elokuva-alalla vääristyneeseen kilpailuun sijaintipaikasta. Niiden Saksan ulkopuolelle sijoittautuneiden tilausvideopalvelujen tarjoajien poissulkeminen, jotka kohdistavat tarjontansa saksalaisille asiakkaille, vaikuttaisi kielteisesti eurooppalaisten teosten rahoitukseen.

4.1 SEUT-sopimuksen 110 artiklan mahdollinen rikkominen

- (40) Saksa vahvistaa vakaan käsityksensä siitä, että ehdotuksen mukaisella ulkomaisilta tilausvideopalvelujen tarjoajilta perittävällä verolla ei käytännössäkään suosita kotimaisia toimijoita ulkomaisten toimijoiden kustannuksella. Yritys X:n väite, jonka mukaan rahoitus olisi suunnattu Saksan yrityksille, koska avustuksia myöntävän lautakunnan jäsenet ovat saksalaisia, ei Saksan mukaan pidä paikkaansa. Perusteena rahoituksen myöntämiselle ei ole hakijan sijoittautumispaikka vaan jakelulle myönnettävään tukeen oikeutettujen audiovisuaalisten teosten kulttuuriarvo ja luovuuteen liittyvä laatu. Saksa toteaa nimenomaisesti, että ulkomaiset tilausvideopalvelujen tarjoajat tarjoavat huomattavan määrän tukeen oikeutettuja saksalaisia elokuvia, ja suhtautuu myönteisesti tähän tosiasiaan.
- (41) Saksa katsoo aiheettomaksi myös väitteen, jonka mukaan muiden kuin kotimaisten palveluntarjoajien tarjonnasta suurempi osuus on muista maista peräisin olevaa ja kyseisillä palveluntarjoajilla on sen vuoksi myös vähemmän jakelulle myönnettävään tukeen oikeutettuja elokuvia, vaikka vero peritään kaikista elokuvista saatavasta liikevaihdosta. Kotimaisten ja ulkomaisten palveluntarjoajien välille ei ensinnäkään tehdä eroa tältä osin. Myös kotimaiset palveluntarjoajat, joiden elokuvatarjonnasta pääosa ei ole tukikelpoista, ovat samassa tilanteessa. Toiseksi kyseessä ei Saksan mukaan ole väliillinen syrjintä, koska ulkomaisten palveluntarjoajien tarjoamien tukikelpoisten elokuvien määrä ei ole kotimaisten kilpailijoiden tarjontaa pienempi vaan itse asiassa suurempi. Tämä käy ilmi Euroopan audiovisuaalisen seurantakeskuksen tiedoista, joista on lainaus eurooppalaisesta elokuvasta digitaaliajalla annetussa komission tiedonannossa ⁽¹⁰⁾.
- (42) Saksa kiistää myös väitteen, jonka mukaan ulkomaiset tilausvideopalvelujen tarjoajat joutuisivat selviytymään kielimuurista. Vero koskee vain palveluntarjoajia, jotka markkinoivat aktiivisesti tarjontaansa Saksassa tai Saksan markkinoilla ja joiden on joka tapauksessa perehdyttävä asianmukaiseen lainsäädäntöön. Lisäksi rahasto antaa hakijoille neuvoja tarvittaessa myös englannin kielellä.
- (43) Saksa on elokuvien jakeluun tarkoitettujen elokuvakohtaisen tuen määrän väitetyistä vähäisyydestä ja tilausvideopalvelujen jakelulle myönnettävän osuuden vähäisyydestä suhteessa tuen kokonaismäärään sitä mieltä, että jakeluun myönnettävän tuen ehdot eivät ole erilaiset teknisen tuen eri muodoille. Elokuvien tarjoamiseen eri tallennusmuodoissa tarvittavan yleisen teknisen infrastruktuurin luomisen aiheuttamat kustannukset eivät esimerkiksi missään tapauksessa ole tukikelpoisia. Tuki myönnetään yksittäiselle tukikelpoiselle teokselle.
- (44) Väitteestä, jonka mukaan veron vaikutus kotimaisiin tilausvideopalvelujen tarjoajiin on vähäisempi kuin ulkomaisiin, koska osa ensiksi mainituista on vertikaalisesti integroituneita tilausvideopalvelu- ja TV- tai kaapelilähetystoiminnan harjoittajia, Saksa korostaa, että ensinnäkin vain osa palveluntarjoajista on integroituneita. Toiseksi tässä väitteessä ei oteta huomioon sitä tosiasiaa, että näiden yritysten lähetystoimintaa harjoittavien sivuliikkeiden on myös osallistuttava elokuvarahaston rahoittamiseen.

⁽¹⁰⁾ (COM(2014) 272 final, sivut 4 ja 5) "Eurooppalaisten elokuvien tarjonnasta voidaan todeta, että maailmanlaajuinen toimija (joka on läsnä EU:n 26 maassa) tarjoaa tärkeimmissä kansallisissa kaupoissa enemmän EU:n menestyselokuvia ja eurooppalaisten elokuvapalkintojen voittajia kuin kansalliset tilausvideopalvelujen tarjoajat".

4.2 Yhteensopivuus direktiivin 2010/13/EU kanssa

- (45) Saksa katsoo, ettei suunniteltu vero kuulu direktiivin 2010/13/EU soveltamisalaan. Näin ollen se ei ole kyseisen direktiivin 13 artiklan 1 kohdan vastainen, luettuna yhdessä 2 ja 3 artiklan kanssa. Veroa ei voida katsoa sääntelytoimenpiteeksi, jolla olisi vaikutusta mediapalveluihin, niiden ohjelmiin ja jakeluun. Elokuvien rahoitusta ei ole yhdenmukaistettu unionin tasolla. Veron perintä mediapalvelun käyttöpaikalla noudattaa samaa logiikkaa, joka on 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen unionissa sovellettavan palvelujen arvonlisäverotuksen perustana.
- (46) Ulkomaisten tilausvideopalvelujen tarjoajien markkinaosuuden nopean kasvun vuoksi saksalaiset palveluntarjoajat joutuisivat epäedulliseen kilpailuasemaan, jos niiden verottamista jatkettaisiin eivätkä ulkomaiset kilpailijat olisi saman veron alaisia kansallisilla markkinoilla. Esimerkiksi iTunes, joka ei ole sijoittautunut Saksaan, on jo nykyään johtava saksalaisten elokuvien tilausvideopalveluiden tarjoaja.

5. TOIMENPITEEN ARVIOINTI

5.1 Tuen olemassaolo

- (47) Kuten tämän päätöksen johdanto-osan 13–16 kappaleessa todetaan, kuvattu toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Tuki elokuvien jakeluun myönnetään valtion varoista, siitä on taloudellista etua yrityksille, etu on valikoiva ja toimenpide saattaa vääristää tai uhata vääristää kilpailua ja kauppaa sisämarkkinoilla.

5.2 Tilausvideoiden jakelulle tarkoitettun muutetun tuen yhteensopivuus SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan kanssa

- (48) Aiotulla toimenpiteellä eli sellaisten tilausvideopalvelujen tarjoajien tukemisella ja näiltä perittävällä verolla, joilla ei ole toimipaikkaa tai edustusta Saksassa, muutetaan tukiohjelmaa, jonka komissio oli hyväksynyt 31 päivään joulukuuta 2016 saakka. Valtiontuen arviointiperusteet eivät ole muuttuneet tukiohjelman aiemman hyväksymisen jälkeen.
- (49) Komissio on jo katsonut tilausvideopalveluiden tarjoajien harjoittamalle elokuvien jakelulle tarkoitettun tuen sinänsä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaiseksi ⁽¹⁾. Se katsoi näin ollen jo aloituspäätöksessä, että mahdollisten edunsaajien ryhmän laajentaminen koskemaan Saksan ulkopuolelle sijoittautuneita yrityksiä ei sinänsä vaikuta kielteisesti mainitun artiklan nojalla suoritettuun sisämarkkinoille soveltuvuuden arviointiin.

5.3 Muiden unionin oikeuden säännösten mahdollinen rikkominen

5.3.1 Yhteensopivuus SEUT-sopimuksen 110 artiklan kanssa

- (50) Uusi vero ei ole SEUT-sopimuksen 110 artiklan vastainen. Ulkomaiset tilausvideopalvelujen tarjoajat voivat saada käytännössäkin tukea samalla tavalla kuin kotimaiset. Kuten Saksa on ilmoittanut, tukiohjelma tarjoaa tehokkaita keinoja, joiden avulla ulkomaiset tilausvideopalvelujen tarjoajat voivat hakea elokuvien jakeluun tarkoitettua tukea samalla tavalla kuin niiden saksalaiset kilpailijat.
- (51) Ulkomaiset yritykset voivat saada tietoa tästä rahoitusmahdollisuudesta samalla tavalla kuin Saksaan sijoittautuneet yritykset. Kukaan niistä saa joka tapauksessa tietoa rahoitusmahdollisuudesta suorittaessaan maksuja rahastolle, jonka kautta elokuvien jakelulle annetaan tukea. Tukea myönnetään lisäksi yksinomaan hakemusten perusteella, ja ulkomaisten yritysten hakemuksia kohdellaan täsmälleen samalla tavalla kuin saksalaisten yritysten. Valintalautakunta on velvollinen arvioimaan hakemukset yksinomaan niiden elokuvien kulttuuriarvon perusteella, joille haetaan tukea. Jakelijan sijoittautumispaikka ei sen vuoksi kuulu niihin kriteereihin, joiden perusteella valintalautakunta tekee päätöksensä.
- (52) Saksankielisten elokuvien ulkomaiset tarjoajat hyötyvät myös välillisesti Saksan elokuvatuotannon tuesta samalla tavalla kuin niiden saksalaiset kilpailijat. Tällä tuella varmistetaan sellaisten Saksan rahoittamien elokuvien jatkuva tarjoaminen, joita ulkomaiset palveluntarjoajat voivat ottaa mukaan tarjontaansa. Tämän vahvistaa myös se tosiasia, että ulkomaisten palveluntarjoajien luetteloissa saksalaisten elokuvien osuus vastaa kotimaisten palveluntarjoajien luetteloissa olevaa osuutta.

⁽¹⁾ Katso alaviite 4.

- (53) Yritys X esitti väitteen, jonka mukaan veron vaikutus kotimaisiin tilausvideopalvelujen tarjoajiin on vähäisempi kuin ulkomaisiin, koska osa ensiksi mainituista on vertikaalisesti integroituneita tilausvideopalvelu- ja TV- tai kaapelilähetystoiminnan harjoittajia, jotka voivat saada myös tuotantotukea. Tässä väitteessä ei oteta huomioon, että jaottelu integroituneisiin ja ei-integroituneisiin yrityksiin ei liity millään tavalla sijoittautumispaikkaan. Vaikutukset olisivat erilaiset myös saksalaisten TV- ja tilausvideopalvelujen tarjoajien kannalta. Väitteessä jätetään lisäksi huomiotta se, että myös tilausvideopalvelujen tarjoajat tuottavat tukikelpoisia elokuvia.

5.3.2 Yhteensopivuus direktiivin 2010/13/EU kanssa

- (54) Herää kysymys, kuuluuko kyseessä oleva vero, joka on suunniteltu rakenteeltaan sellaiseksi, että sitä peritään saksalaiselle yleisölle suunnatuista palveluista, direktiivin 2010/13/EU soveltamisalaan. Mainitusta verosta saaduilla tuloilla ylläpidetään FFA:ta, joka on erilaisten kulttuuritavoitteiden edistämiseen audiovisuaalialalla käytettävä julkinen rahasto. Saaduista verotuloista 30 prosenttia on määrä varata videopalveluina tai tilausvideopalveluina toimitettavien elokuvien jakelun tukemiseen. Jäljelle jäävällä osuudella ja elokuvateatterien ja yleisradio-toiminnan harjoittajien osallistumisella rahoitukseen tuetaan yleisemmin elokuvatuotantoa ja elokuvien jakelua muiden kanavien välityksellä.
- (55) Direktiivin 2010/13/EU 13 artiklan 1 kohdassa säädetään toimenpiteistä, jotka liittyvät eurooppalaisten teosten edistämiseen tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen avulla. Lisäksi siinä säädetään, että jäsenvaltio, jonka lainkäyttövallan piiriin kyseisten palvelujen tarjoaja kuuluu, varmistaa teosten edistämisen. Edistämistä voidaan toteuttaa esimerkiksi tällaisten palvelujen antamalla rahoituksella, joka kohdistuu eurooppalaisten teosten tuotantoon.
- (56) Se, että tarkasteltavana olevaa veroa käytetään sellaisen julkisoikeudellisen yhteisön rahoitukseen, jonka yhtenä tehtävänä on eurooppalaisten teosten tuotannon ja jakelun tukeminen, antaa aihetta epäillä, kuuluuko vero direktiivin 2010/13/EU 13 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Direktiivin 2010/13/EU 13 artiklan 1 kohdassa ei mainita, onko eurooppalaisten teosten edistäminen toteutettava siten, että siihen eivät osallistu muut osapuolet kuin itse tilausvideopalvelujen tarjoajat.
- (57) Kyseessä olevan kaltaisen veron soveltaminen palveluihin, jotka suunnataan yhdestä jäsenvaltiosta käsin toisen jäsenvaltion markkinoille, voisi lisäksi herättää kysymyksen siitä, kyseenalaistetaanko tällaisella verolla direktiivin 2010/13/EU 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty periaate, jonka mukaan mediapalvelujen tarjoaja kuuluu sen jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin, johon se on sijoittautunut.
- (58) Direktiivin 2010/13/EU muuttamista on ehdotettu sen varmistamiseksi, että direktiivissä otetaan asianmukaisesti huomioon lineaarisiin ja ei-lineaarisiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin liittyvä markkinoiden kehitys. Komissio hyväksyi 25 päivänä toukokuuta 2016 direktiivin muuttamista koskevan ehdotuksen ⁽¹²⁾. Siinä tehdään selväksi, että jäsenvaltioilla on oikeus velvoittaa lainkäyttövaltaansa kuuluvat tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat osallistumaan eurooppalaisten teosten tuotannon rahoitukseen. Direktiivin 13 artiklan ehdotetussa muutoksessa tehdään erityisesti selväksi, että jäsenvaltioilla on oikeus edellyttää rahoitukseen osallistumista tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajilta, joiden kohdeyleisöt sijaitsevat niiden alueella mutta jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin. Tässä tapauksessa rahoitusosuuden on muutosehdotuksen mukaan perustuttava ainoastaan kohdejäsenvaltioissa saatuihin tuloihin. Jos jäsenvaltio, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, määrää suoritettavaksi rahoitusosuuden, sen on otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet.
- (59) Komissio katsoo, että direktiivin 13 artiklan ehdotetussa sanamuodossa on selkeytetty sitä, mikä voisi olla mahdollista jo nyt voimassa olevan direktiivin nojalla. Tätä artiklaa ei tämän päätöksen yhteydessä sovellettavassa sanamuodossakaan voida ymmärtää niin, että sille jäsenvaltiolle, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, annettaisiin yksinomainen toimivalta asettaa tilausvideopalvelujen tarjoajille vero, jolla rahoitetaan eurooppalaisten teosten tuotantoa ja niitä koskevien oikeuksien hankkimista tai sen osuuden tai näkyvyyden määrittelyä, joka tilattavien palvelujen tarjoajien tarjoamia ohjelmia koskevissa luetteloissa annetaan eurooppalaisille teoksille. Artiklan sanamuoto ei ole ehdoton eikä rajoitukseton. Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien verotus on lisäksi vain yksi esimerkki toimenpiteistä, joita jäsenvaltio, jolla on lainkäyttövalta, voi toteuttaa.
- (60) Tulkinta, jonka mukaan direktiivin 2010/13/EU 2 artiklan 1 kohdan mukaista alkuperämaan periaatetta sovelletaan kyseessä olevan veron kaltaiseen veroon, johtaa tilanteisiin, joissa samoilla markkinoilla toimiviin palveluntarjoajiin sovelletaan erilaisia velvoitteita. Tulkinta, jonka mukaan jäsenvaltion olisi vapautettava tilausvideopalvelujen tarjoajat, jotka suuntaavat tarjontansa kyseisen jäsenvaltion yleisölle mutta ovat sijoittautuneet

⁽¹²⁾ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi, COM/2016/0287 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0287&from=FI>.

johonkin toiseen jäsenvaltioon, osallistumisesta eurooppalaisten teosten tukemiseen, syrjisi itse asiassa palveluntarjoajia, jotka ovat sijoittautuneet ensiksi mainittuun jäsenvaltioon ja joilta peritään vero, kun molemmat palveluntarjoajat kilpailevat samoilla markkinoilla.

- (61) Direktiivin 2010/13/EU voimaantuloajankohtana tiedossa ei vielä ollut, miten laajalti tilausvideopalvelujen rajatylittävän tarjoamisen markkinaosuus kasvaa eikä miten suuri merkitys siihen liittyvällä rahastoon suoritettavien maksujen määrällä tulee olemaan, kuten johdanto-osan 28 kappaleessa todetaan. Komissio toteaa erityisesti, että Saksan ilmoittamalla toimenpiteellä rajataan veronalaiset tulot käsittämään nimenomaisesti vain kohdejäsenvaltiosta saadut tulot ja vain se osuus, josta ei peritä rahoitusosuutta sijoittautumisjäsenvaltiossa.
- (62) Tästä seuraa, että direktiivissä 2010/13/EU ei erityisesti kyseenalaisteta sellaisen veron perinnän hyväksyttävyyttä, jota sovelletaan tiettyihin tilausvideopalvelujen tarjoajiin, jotka tarjoavat palveluja Saksan ulkopuolisista sijaintipaikoista käsin.

6. PÄÄTELMÄ

- (63) Komissio päätelee näin ollen, että tukiohjelman FFG muuttaminen, jonka Saksa aikoo toteuttaa tilauspalveluvideoiden tarjoajien harjoittaman elokuvien jakelun rahoittamiseksi, on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan sekä 110 artiklan mukainen eikä ole direktiivin 2010/13/EU vastainen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Toimenpide, jonka Saksa aikoo toteuttaa elokuvatukeylain, sellaisena kuin se on muutettuna seitsemännellä muutoksilla (Filmförderungsgesetz in der Fassung des Siebten Änderungsgesetzes), muuttamiseksi, soveltuu sisämarkkinoille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla.

Tämän vuoksi toimenpiteen täytäntöönpano hyväksytään.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä syyskuuta 2016.

Komission puolesta
Margrethe VESTAGER
Komission jäsen